

2022-2023

3.-4. osztály

Szeretettel üdvözlünk mindenkit újra, vagy éppen először a
Püski Sándor Könyvtár gyermekkönyvtárának
3.-4. osztályos gyerekeknek meghirdetett olvasó vetélkedőjén!

A játék során 6 alkalommal kaptok egy mesét vagy meserészletet, amit elolvastok. Majd az olvasottak alapján egy feladatlap kérdéseit kell megválaszolni. Igyekezzetek szépen, egész mondatokat írni. A saját szavaitokkal megfogalmazott választ is elfogadjuk és a szövegből kimásolt megoldást is. De a kérdéseknél pontosan le is írjuk, hogyan válaszoljatok.

Majd a kitöltött feladatlapokat le kell adni a városi könyvtár gyermekkönyvtárban. (Csak a kitöltött feladatlapot kérjük vissza, a szöveget megtarthatjátok. Ha kedvet kaptok az egész mesét, meseregényt is elolvasni a gyermekkönyvtárból kikölcsönözhetitek.)

A beadásra két hetet kaptok majd, (mivel akkor adjuk majd a következő feladatlapot). Ha elmaradtatok bármelyik fordulóval, azt **a játék végéig BÁRMIKOR pótolhatjátok.**

A vetélkedő 2022. novembertől- 2023. márciusig tart majd.

A 6. forduló után a válaszaitokat értékeljük és pontozzuk. Mivel ez mégiscsak **egy verseny**, a végén a kapott pontok alapján felállítunk egy rangsort. De minden versenyzőt megjutalmazunk majd, aki legalább **4 feladatlapot kitöltött** és eljuttatott a gyermekkönyvtárba.

Sok szép mesét, jó olvasást és megoldást kívánunk!
Jolcsi néni és Éva néni
gyermekkönyvtárosok

2022.november 14.

név:..... iskola: ..... osztály: .....

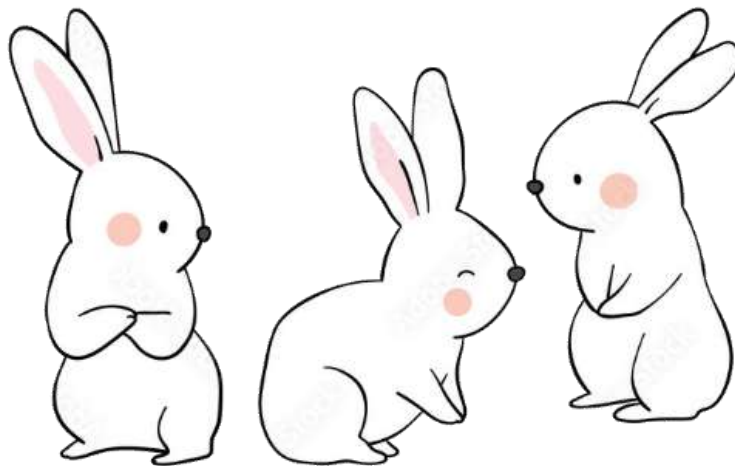

2022-2023
3.-4. osztály
1. forduló

Simon Réka Zsuzsanna: Égből pottyant idegen

Három datolya

Bogdán Viki illusztrációival
Budapest: Manó Könyvek Kiadó, 2022

- 1) Írd a fenti kép alá, hogyan hívták a nyúltestvéreket a mesében!
- 2) Milyen finomságokat láttak a kisnyulak zöldségesnél? Húzd alá a helyes választ!

datolyaszilva, brokkoli, mángoldrépa, endívia saláta, batáta, gránátalma, répa

- 3) A mesében olvashattatok az írói ihletről. Mi az, magyarázd el? (Leírhatod saját szavaiddal vagy másold ki a szövegből)

.....

.....

.....

4) Sok szereplője volt a mesének. Mit tudtál meg róluk? Húzd össze a jobb oldali oszlop szereplőit a bal oldali kifejezésekkel!

	katta
Lukács bácsi	könyvesbolt
Márk bácsi	zöldségesbolt
Ulli bácsi	újságosbolt
gyűrűsfarkú maki	mókus
Lippó papa	író
Valdemár bácsi	oposszum

Kinek nem jutott pár a bal oldali szavakból? Róla mit tudtál meg?

.....

5) Miért nem ment haza Bojta a testvéreivel a vásárlás után?

.....

.....

.....

6) Mit vásárolt a gyűrűsfarkú maki a zöldségesboltban?

.....

.....

7) Mi jár a legjobbaknak a zöldség és gyümölcsárusok versenyén?

.....

Következő (2.) feladatlap: 2022. november 28-án, hétfőn
A feladatlapokat letölthetitek a www.bekesikonyvtar.hu oldalról.

Simon Réka Zsuzsanna: Égből pottyant idegen

Bogdán Viki illusztrációival

Budapest: Manó Könyvek Kiadó, 2022

Három datolya

A nyúltestvérek minden héten egyszer Lukács bácsi, a mókus zöldégesboltjában vásároltak. Az üzlet Mák bácsi könyvesboltjával szemben, Ulli bácsi újságosboltja mellett állt. Együtt intézték a bevásárlást, mert így hármuk között oszlott el a cipelnivaló. A szüleikkel listát írtak, megbeszélték, mire lesz szükségük a következő napokban, és előkészítették a Mici nagymama varrta szatyrokat. Hogy hamarabb odaérjenek, a teraszukról induló csúszdán siklottak le a Pöpec téri parkba. Onnan már csak egy ugrás volt a zöldséges. A bolt előtt sor kígyózott, Lukács bácsi a vevők türelmét kérve a frissen érkezett zöldségeket pakolászta. A nyúlgyerekek a kirakathoz ugrottak, és bőszén integettek a bent munkálkodó szomszédnak.

– Jó reggelt, Lukács bácsi! – kiáltották egyszerre.

– Szervusztok, drágáim! Már vártalak benneteket! – kiáltott vissza a boltos.

Janka a sor végére állt, miközben a testvérei a bolt elé kirakott ládákat vették szemügyre.

– Nézd, ma van endíviasaláta is! – tapsolt örömeiben Panka.

– Az keserű, pfúj! – húzta el a száját Bojta.

– Fogalmad sincs, mi a finom! – vont a vállát a kisnyúl nővére.

– Mángoldrépát láttál? – kiáltott testvéreinek Janka.

Bojta figyelmesen végigpásztázta a ládákat.

- Igen - ugrott a sor végére. - Gránátalmát is!
- Szerencsés napunk van! - csiklandozta meg öccse fülét Janka.

- Képzeljétek, datolyaszilva is kapható. Anya örülni fog - állt Bojta mellé Panka.

A bolt elé betolatott egy kisebb teherautó. Újabb megrakott ládák érkeztek. Nagy volt a sürgés-forgás a zöldséges körül. A sor lassan haladt, a nyúlgyerekek előtt egy gyűrűsfarkú maki úr álldogált, kezében jegyzetfüzetet és golyóstollat tartott.

- Jaj, mi lesz már? Még elkésem! Mozogjunk már, kérem! - toporgott a nyakát nyújtogatva.

Janka a nővére fülébe súgta:

- Kissé türelmetlen a bácsi!

- Biztos ezer dolga van - suttogta vissza Panka.

- Itt mindig ilyen sokan vásárolnak? - fordult hátra a nyúlgyerekekhez a maki.

- Igen - bólogatott Janka.

– És hány naponta érkezik friss áru? – folytatta a kérdezősködést a sorban álló úr.

– Gyakran! – felelte hangosan Panka.

– Mi a csuda van már? – türelmetlenkedett az idegen, és befirkantott a füzetébe.

– Biztos író! Azok szoktak mindenhová jegyzetfüzetet hurcolni – súgta Bojta a nővéreinek.

– Hány írot ismersz? – nevetett Panka.

– Egyet sem, de Valdemár bácsinak sok íróbarátja van. Egyszer azt mesélte, hogy még a lakásukban is csak úgy röpködnek a fecnik, feljegyzések – bizonygatta Bojta.

A sor kicsit mintha megmozdult volna. Pár lépéssel előre kerültek.

– Remek, remek! – kiáltotta az idegen, és újra beleírt a jegyzetfüzetébe.

– Biztos azért mondogatja, hogy remek, remek, mert most szállta meg az ihlet – magyarázta Bojta.

– Ihlet? Az meg mi a csoda? – nevetett Janka.

– Az ihlet az, mikor egy íróban mocomorogni kezdenek a jobbnál jobb ötletek, és azonnal papírt és ceruzát ragad, hogy leírja, ami eszébe jutott – csapta hátra a füleit a nyúlfiú.

– Akkor lehet, hogy azért ilyen türelmetlen, mert most nagyon mocomorognak benne az ötletek – morfondírozott Janka.

– Meglehet – bólogatott helyeslően Bojta.

– Kérdezzük meg! – javasolta Panka.

– Kérdezzük! – vágta rá egyszerre a testvérei.

A hosszas ötletelésben észre sem vették, hogy beléptek a boltba. Csak akkor eszméltek fel, amikor nekiütköztek az előttük állónak.

– Jaj, bocsánat! – hebegték mind a hárman egyszerre.

– Elkalandoztunk kicsit. Szerettük volna megkérdezni a bácsitól, hogy író tetszik-e lenni? – bátorodott neki Bojta.

– Nem vagyok, de még lehetek – kacagott a gyűrűsfarkú maki, és barackot nyomott a kisnyúl fejére.

– Parancsoljon, uram, mit adhatok? – fordult a vevő felé Lukács bácsi.

– Kérek egy kivit, egy avokádót, egy datolyaszilvát, egy paradicsomot, egy uborkát, egy zöldpaprikát, egy köteg kaprot, egy maracuját, egy mangót – sorjázta izgatottan az idegen.

A nyúltestvérek azt sem tudták, merre kapkodják a fejüket. Mókus szomszédjuk megállás nélkül ugrált ide-oda, mért, pakolt, és végül a pultra helyezte a kért árut.

– Nagyszerű, nagyszerű! – nyalogatta a szája szélét a katta.

Fizetett, felkapta az elé rakott papírszatyrot, és már el is tűnt. Míg a nővérei Lukács bácsival társalogtak, Bojta a kirakathoz osont. Követte tekintetével a furcsa vásárlót. Az idegen átrohant az úton, megállt a könyvesbolt előtt, kinyitotta a zacskót, és két mellső mancsával kiemelte belőle a mangót. Körbenézett, hogy látja-e valaki. Amikor megbizonyosodott róla, hogy senki sem figyeli, az ujjait belefúrta a gyümölcsbe, és jóízűen, egyenként lenyalogatta őket.

– Pfúj! – kiáltotta el magát Bojta.

– Mi az, mi történt? – fordult meg hirtelen Janka.

– Gyere, segíts már! – nyújtott öccsének egy teli szatyrot Panka.

– Kint elmondom, induljunk! – sürgette a nővéreit a nyúlfiú.

– Köszönjük, Lukács bácsi! Viszlát! – mondták egyszerre mind a hárman.

A kisnyúl lépett ki először a boltból, de a makit sehol sem látta.

– Az előbb még itt volt! – mutatott a túloldalra.

– Kicsoda? – kérdezte Panka.

– Hát a nem író maki úr! – magyarázta a kisnyúl.

– Biztosan sietett. Mi is menjünk már. Anyáék otthon biztos azt hiszik, elvesztünk – indult meg a Pöpec tér felé Janka. A többiek kullogva követték.

– Miért pfújoltál az előbb? – fordult az öccséhez Panka.

– Jaj, hát azért, mert ... – kezdett bele a mondandójába Bojta, de nem folytatta.

– Na, mondd már! – türelmetlenkedett Janka.

– Nézzétek! – suttogta a kisnyúl.

Janka és Panka majd elejtette a szatyrát a csodálkozástól.

Egy magnóliafa árnyékában a gyűrűsfarkú maki üldögélt, hátsó mancsaiban egy füzetet és egy golyóstollat, mellső mancsaiban egy maracuját tartott. Az ujjait most is mélyen belevájta a gyümölcsbe. Újra óvatosan körbenézett, nincs-e valaki a közelben. Hangosan cuppogtatott, és ráérősen lenyalta mindegyik ujját, majd beleharapott a gyümölcsbe, és csámcsogva befalta az egészet. Amikor lenyelte az utolsó falatot is, a mancsába törölte a száját, és pár percig a füzetébe jegyzetelt.

- Pfúj! Ha ezt mi csinálnánk, anyáék hetekig háborognának!
- húzta el a száját Panka.
- Látni sem bírom! - fordította el a fejét Janka.
- Nézzétek csak, hogy cincálja a kaprot! - kacagott Bojta.
- Ebből a látványból ennyi elég is lesz, én megyek - jelentette ki Panka.
- Várj meg, én is megyek - kiáltotta Janka.
- Elvinnétek ezt is, kérlek? Ki kell derítenem, mi folyik itt! - nyújtotta a nővérei felé a teli szatyrárt a kisnyúl.

Panka és Janka hazaindult. Bojta ki-kidugta a fejét a kenderpálma mögül, próbálta kihallgatni, hátha mond valamit a furcsán viselkedő idegen, de a csámcsogáson és a cuppogtatáson kívül semmi érthető nem hagyta el a száját. A maki viselkedése nem változott, megevett mindent, amit a zöldségesnél vásárolt, és közben buzgón jegyzetelt a füzetébe. Amikor befejezte, öszszepakolt, hátára dobta a hátizsákját, újra lenyalta mindegyik ujját, és elindult a sétálóutca irányába. Bojta követte, meglapulva figyelte, mit csinál, hova megy. Késő délutánra ért haza a doboztoronyba.

- Na, sikerült valamit kiderítened? - dugta ki a fejét a szobájából Janka.
- Képzeljétek, hosszasan követtem. Az utcán senkivel nem

állt szóba, de még beugrott két zöldségeshez, és ugyanúgy, ahogy Lukács bácsinál, ott is csak egy-egy darabot kért a kített áruból – mesélte Bojta.

– Ugyanúgy evett? – húzta el a száját Panka.

– Ugyanúgy.

– És közben jegyzetelt?

– Igen.

– És aztán mi történt? – kérdezte izgatottan Janka.

– Semmi – vont a vállát a kisnyúl –, felugrott a hetes villamosra, és eltűnt.

A nyúlgyerekeket nem hagyta nyugodni a titokzatos idegen felbukkanása. Lukács bácsi zöldségboltjához szinte mindennap benéztek, hátha újra összefutnak vele. Ahogy teltek a hetek, egyre több új élmény vette át a gyümölcsfaló emlékének a helyét, egyre ritkábban jutott eszükbe a cuppogtató katta.

– Nézzétek, nézzétek! – szűrődött be egy szombati napon Lippó papa hangja nyúlék lakásába.

Bojta azonnal kidugta a fejét az ajtón.

– Mi történt Lippó papa? – kiáltott le a folyosón álldogáló oposszumékhoz. Mögé tornyosultak a szülei és a nővérei is.

– Lukács bácsi idén megnyerte a három Aranydatolyát a zöldség- és gyümölcsárusok versenyén! – kiáltotta vissza Lippó papa.

– Éljen, éljen! – tapsolt a kisnyúl, majd értetlenül folytatta: – Az meg micsoda?

– A legfrissebb, legfinomabb zöldségeket áruló boltosnak járó díj. Itt írják! – lobogtatta a kezében levő újságot Lippó papa.

– Akkor ma este ünneplünk! – kapcsolódott be a beszélgetésbe Bors.

– Rendezzünk neki meglepetésvacsorát a tetőterazon. Mind-

járt felszaladok hozzátok Lippa mamával – mosolygott Lippó papa.

– Rendben, várunk! – kiáltott oposszuméknak Sarolt.

– Apa, hogy döntik el, ki nyeri ezt a versenyt? – kérdezte Bojta, amikor becsukták maguk mögött a bejárati ajtót.

– Minden évben egy ismeretlen kritikus járja a zöldségeseket, és kóstolgatja az árut. Az ő véleménye dönt, jár-e az Aranydatolya vagy sem. Három datolya a legjobbaknak jár.

A nyúlgyerekek összenéztek.

– A csámcsogó idegen! – mondták egyszerre, és úgy kacagtak, hogy nevettükben majd feldöntötték az édesapjukat.

